

Wieki połowów zmieniły stan zasobów dorsza

11 grudnia 2017

Badania starego szkieletu dorsza ujawniły wpływ temperatury morza i całych wieków prowadzenia połowów na jego zasoby. Guðbjörg Ásta Ólafsdóttir, biolog badający szkielety, wskazuje na wyraźne oznaki zmian w zasobach dorsza w następstwie wzmożonych połowów pod koniec XIX wieku.

Określając zawartość węgla i azotu w szkielecie, można się wiele dowiedzieć o pozycji dorszy w łańcuchu pokarmowym, a także o tym, czym się one żywią. Na przykład duża ilość azotu wskazuje na wysoką pozycję w łańcuchu pokarmowym. „Ilość ta była stała od setek lat, ale w drugiej połowie XIX wieku, a także w pierwszej połowie XX wieku można było zaobserwować wyraźny jej spadek” – mówi Guðbjörg Ásta Ólafsdóttir.

Według Guðbjörg przyczyną tego stanu jest rybołówstwo. „Rybołówstwo jest powodem znikania największej liczby ryb z oceanu. Przyczyniają się do tego także trawlerzy, które mają negatywny wpływ na biosferę dna oceanicznego i pożywienie dla ryb”.

Wcześniejsze badania Guðbjörg wykazały, że również połowy prowadzone w XVI i XVII wieku wpłynęły na zasoby dorsza i zróżnicowanie genetyczne tych ryb.

Chociaż metody połowu były kiedyś mniej inwazyjne, nie kontrolowano ich tak jak obecnie. Ryby regularnie łowiono na tarliskach i nie obowiązywały żadne ograniczenia dotyczące połowów.

Tłumaczenie: Monika Szewczuk (Grupa GMT)

Źródło oryginalne: Ruv.is

Źródło polskie: IcelandNews.is